

Kim ty jesteś, Bilderbergu Radosławie Sikorski?

26 października 2021

Najprościej na to pytanie można by było odpowiedzieć, że „jest mężem swojej żony” (1992 rok), czyli Żydówki i amerykańskiej dziennikarki, i historyczki Anne Elizabeth Applebaum urodzonej w Waszyngtonie w 1964 roku i mającej szerokie kontakty (także rodzinne) ze środowiskiem amerykańskich i żydowskich finansistów, też rabinów oraz zdobywczynią m.in. Nagrody Pulitzera w 2004 roku [1].

Warto dokładnie sobie przeczytać jej życiorys i poznać chociażby jej przynależności do różnych globalnych i lewacko-demoliberalnych instytucji, jak: Council on Foreign Relations (CFR), czyli Rady Stosunków Zagranicznych, która przez wielu jest uważana za jeden z elementów Rządu Światowego; Renew Demokracja Initiative (RD), czyli Inicjatywy Odnowy Demokracji zajmującej się krzewieniem i obroną liberalnej demokracji w Stanach Zjednoczonych i za granicą; National Endowment for Democracy (NED), czyli Narodowego Funduszu na rzecz Demokracji mającego za cel promowanie demokracji w innych krajach poprzez wspieranie instytucji demokratycznych i grantowe (finansowe) ich wspieranie; i wiele, wiele innych.

Pani Anne E. Applebaun bodajże uzyskała polskie obywatelstwo w 2003 roku, ale cały czas jest też obywatelką USA. Onegdaj poparła w wyborach prezydenckich H. Clinton uważając D. Trumpa za prawicowego szkodnika. Applebaum wskazała też na niebezpieczeństwo nowej „Międzynarodówki Nacjonalistycznej” tworzonej przez takie – jej zdaniem nacjonalistyczne i ksenofobiczne partie – jak Prawo i Sprawiedliwość w Polsce, Liga Północna we Włoszech czy Partia Wolności w Austrii.

To tak pokrótce o żonie Radosława Sikorskiego.

A on sam też ma ciekawy i zastanawiający życiorys [2]. Urodził

się w Bydgoszczy w roku 1963. Jest przedstawiany jako polski dziennikarz, poliglota i polityk. Nigdzie nie znalazłem informacji o rodzicach i nazwiskach przodków (nawet w anglojęzycznej „Wikipedii”). Zawsze jestem nieufny, gdy konkretny polski życiorys zaczyna się od szkoły średniej bez podania danych o swojej rodzinie, bo nigdy nie wiem czy mam do czynienia z Gojem czy z Żydem. Ale mniejsza z tym...

Natomiast ogólnie wczytując się w jego historię, to w sumie należałoby powiedzieć, że kiedyś miał piękną kartę swojej bytności na tym ziemskim padole. I co to się z nim stało, że teraz jest skrajnie leawcko-liberalnym przeciwnikiem Polski? Czy kiedyś udawał prawicowca będąc agentem wpływu, czy zawsze miał jednak takie jak dzisiaj poglądy, ale został „zadaniowany” i „uwiarygadniany” przez globalistów na odcinek prawicowy? Takie pytania trzeba postawić zestawiając jego przeszłe poglądy i działania z teraźniejszymi, antypolskimi. Ciekawe jest też, że Radosław Sikorski według Transparency International EU ma 12 dodatkowych (oprócz unijnych) dochodów, które łącznie mogą sięgać nawet 804 tysięcy Euro i jest najlepiej pod tym względem zarabiającym europoseł [3].

Zasadne więc jest pytanie: kim Ty jesteś, Radosławie Sikorski?

W czerwcu 1981 wyjechał on do Wielkiej Brytanii (sic!), aby uczyć się języka angielskiego. Po ogłoszeniu stanu wojennego w grudniu 1981 r. otrzymał azyl polityczny w Wielkiej Brytanii w 1982 roku. Studiował filozofię, politykę i ekonomię w Pembroke College na Uniwersytecie Oksfordzkim. W czasie pobytu w Oksfordzie Sikorski był przewodniczącym Stałego Komitetu towarzystwa dyskusyjnego, Unii Oksfordzkiej (gdzie organizował debaty o stanie wojennym), prezesem Towarzystwa Polskiego Uniwersytetu Oksfordzkiego i był m.in. wybrany do ekskluzywnego Bullingdon Club, do którego należał były premier Wielkiej Brytanii David Cameron, były kanclerz George Osborne i premier Boris Johnson. Jego artykuły ukazywały się w prestiżowych polskich czasopismach emigracyjnych – paryskiej Kulturze i Zeszytach Historycznych oraz w brytyjskim „Sunday

Telegraph" i czasopisma „Tatler”. Ukończył studia licencjackie (nie magisterskie!) w 1986 roku a w 1987 roku uzyskał obywatelstwo brytyjskie, którego zrzekł się w 2006 roku, zostając ministrem obrony RP.

A ja sobie zadaję pytanie: skąd Radosław Sikorski w latach 1981-1986 (w tym latach jego studiowania) miał na to fundusze. Czy miał jakieś stypendium? A jeżeli tak, to kto mu tego stypendium udzielił. Jeżeli zaś nie miał żadnego stypendium to skąd czerpał pieniądze m.in. na studiowanie?

W połowie lat 1980. Radosław Sikorski pracował jako niezależny dziennikarz dla takich publikacji jak „The Spectator” i „The Observer”. Pisał także dla indyjskiej gazety „The Statesman of Kalkuta”. W 1986 roku podróżował do Afganistanu, jak stwierdził w swojej książce, po to, „by pisać o wojnie, jaką mudżahedini toczyli przeciwko Związkowi Radzieckiemu”. Będąc korespondentem wojennym „The Sunday Telegraph”, opublikował pierwszy raport i zdjęcia amerykańskich pocisków Stinger , których użycie było punktem zwrotnym w wojnie. W 1987 odbył studniową podróż, pod ostrzałem sowieckim, do starożytnego miasta Herat. Zdobył I nagrodę w kategorii singli Spot News of World Press Photo Awards w 1988 roku za zdjęcie rodziny zabitej i zmumifikowanej w ich domu w wyniku komunistycznego nalotu bombowego.

Sikorski wrócił do Polski w sierpniu 1989 roku. Przez krótki czas był wiceministrem obrony w rządzie Jana Olszewskiego w 1992 roku, gdzie pomagał w przygotowaniu polskiej kandydatury do NATO. W latach 1998-2001 Sikorski pełnił funkcję podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych w rządzie Jerzego Buzka , będąc najpierw zastępcą Bronisława Geremka , a następnie Władysława Bartoszewskiego. Był Honorowym Prezesem Fundacji Pomocy Polakom na Wschodzie. W latach 1990-1991 był warszawskim korespondentem „The Sunday Telegraph”. Był autorem programu „Wywiad miesiąca” w Telewizji Polskiej, w którym przeprowadzał wywiady z Margaret Thatcher, Lechem Wałęsą, Vaclavem Kausem, Otto von Habsburgiem, Henrym

Kissingerem, Qianem Qichenem i innymi.

Swego czasu, w latach 1990. był krytykiem Lecha Wałęsy stwierdzając, że „nasyłał na niego chłopców z WSI”. Później radykalnie zmienił o nim zdanie i stał się jego apologetą i zażartym obrońcą [4]. Oceniając tę wypowiedź o Lechu Wałęsie to widać, że Radosław Sikorski ma taką przywarę, która powoduje, iż nieraz bez zastanowienia i między słowami „pacnie” jakąś prawdę, jak onegdaj o „dorzynaniu watahy” (to o PiS). W tym kontekście warto więc się zastanowić jakie kontakty z WSI miał Lech Wałęsa, skoro potrafił nasyłać tych chłopców na innych.

W latach 2002-2005 Sikorski był stypendystą-rezydentem prawicowego think tanku American Enterprise Institute w Waszyngtonie i dyrektorem wykonawczym New Atlantic Initiative.

Później został wybrany senatorem z rodzinnej Bydgoszczy. Wszedł do rządu premiera Marcinkiewicza jako minister obrony narodowej. W czasie swojej pracy w MON przeniósł akta z czasów Układu Warszawskiego do Instytutu Pamięci Narodowej, odtajnił mapy Układu Warszawskiego, które demonstrowały sowieckie plany użycia broni jądrowej w wojnie ofensywnej przeciwko NATO i anulował emeryturę wojskową Heleny Brus, stalinowskiej prokurator, która skazała na śmierć generała Augusta Emila „Nila” Fieldorfa. Odtajnił akta operacji o kryptonimie „Szpak” Wojskowych Służb Informacyjnych (WSI), które dokumentowały prowadzone przeciwko niemu działania, zawierające stenogramy z podsłuchu w jego domu i telefonu oraz wrogie artykuły w mediach inspirowanych przez WSI. Zrezygnował z funkcji 5 lutego 2007 r., w przededniu zaangażowania Polski w wojnę w Afganistanie na znak protestu przeciwko działalności szefa wywiadu wojskowego Antoniego Macierewicza. Choć nigdy nie należał do partii Prawo i Sprawiedliwość, odbył kadencję w Klubie Senatorskim Prawo i Sprawiedliwość. W przedterminowych wyborach parlamentarnych w 2007 roku został wybrany do Sejmu.

16 listopada 2007 roku objął stanowisko ministra spraw

zagranicznych w rządzie Donalda Tuska i wstąpił do PO by w 2008 roku zostać członkiem jej zarządu krajowego. Jako minister spraw zagranicznych Radosław Sikorski był prorosyjski. W 2009 roku powiedział, że Rosja jest potrzebna do rozwiązania problemów politycznego teatru europejskiego i światowego. Był nawet zwolennikiem tego, aby Rosja – pod pewnymi warunkami – mogła wstąpić do NATO. Bywał regularnym gościem w Moskwie u jego rosyjskiego odpowiednika ministra spraw zagranicznych Rosji Siergieja Ławrowa, który też często bywał w Polsce. Jednocześnie zacieśniał stosunki z Niemcami i Francją. Współpraca w Trójkącie Weimarskim – Polska, Niemcy, Francja – była za jego kadencji szczególnie intensywna.

W 2008 roku Radosław Sikorski zakończył długie negocjacje z USA w sprawie lokalizacji bazy antyrakietowej w Polsce. Umowa została ostatecznie podpisana z sekretarzem stanu USA Condoleezzą Rice, pomimo sprzeciwów Rosji. 17 września 2009 administracja Obamy zrezygnowała jednak z budowy „tarczy antyrakietowej” w Polsce. W marcu 2010 r. Sikorski wziął udział w prawyborach Platformy Obywatelskiej przeciwko ówczesnemu marszałkowi Sejmu Bronisławowi Komorowskiemu, który następnie pokonał Jarosława Kaczyńskiego w wyborach prezydenckich.

W szczytowym momencie europejskiego kryzysu finansowego – w listopadzie 2011 roku – Radosław Sikorski wygłosił w Berlinie przemówienie „Polska i przyszłość Unii Europejskiej” przed Niemiecką Radą Stosunków Międzynarodowych, prestiżową organizacją non-profit złożoną z niemieckich elit politycznych. Ostrzegł, że państwa członkowskie UE stoją przed wyborem „pomiędzy głębszą integracją gospodarczą a rozpadem strefy euro”. Sikorski wystosował nadzwyczajny apel: „Prawdopodobnie będę pierwszym polskim ministrem spraw zagranicznych w historii, który to powie, ale oto jest: mniej boję się niemieckiej potęgi niż zaczynam się obawiać niemieckiej bezczynności”. Sikorski nazwał Niemcy „niezbędnym narodem Europy” i zaapelował do Niemiec o przywództwo w

ratowaniu euro, oferując wsparcie Polski. Radosław Sikorski był zaangażowany w wydarzenia zimowego Majdanu na Ukrainie na szczeblu międzynarodowym. Podpisał 21 lutego wraz z prezydentem Ukrainy Wiktorem Janukowyczem i liderami opozycji Witalijem Kliczko, Arsenijem Jaceniukiem i Olegiem Tiagnibokiem, a także ministrom spraw zagranicznych Rosji, Francji i Niemiec memorandum porozumienia w celu promowania pokojowych zmian w ukraińskiej władzy.

Radosław Sikorski był głównym architektem, wraz ze swoim szwedzkim odpowiednikiem i przyjacielem Carlem Bildtem, polityki wschodniej UE, która później została nazwana Partnerstwem Wschodnim i doprowadziła do powstania tzw. Małego Ruchu Granicznego między Polską a Federacją Rosyjską, tj. z podległym Rosji obwodem kaliningradzkim. Był też gorącym zwolennikiem sankcji wobec Rosji za aneksję Krymu i wojnę w ukraińskim Donbasie.

24 września 2014 r. Sikorski został wybrany na Marszałka Sejmu by w połowie czerwca zrezygnować ze stanowiska w związku z aferą „podsłuchową” u „Sowy i Przyjaciół”, gdzie nagrano jego knajackie, chamskie i wulgarne słownictwo: np. „przy okazji kobiet mówił o „zrzucaniu z końca członka” oraz, że trzeba je dowartościować i przep*****lić, i że są pi**ami” [5]. Zresztą – ze względu na swoje prostactwo i chamstwo – został szyderczo nazwany w cudzysłowie „gentelmanem i lordem z Chobielina” (posiadłość Radosława Sikorskiego), co też potwierdził ostatnio pisząc, żeby Europosłanka Beata Kempa „wałnęła się w zatłuszczony łeb” [5a].

W wyborach do Parlamentu Europejskiego w 2019 r. Sikorski został wybrany eurodeputowanym z okręgu kujawsko-pomorskiego. Został wybrany na nowego przewodniczącego Delegacji Parlamentu Europejskiego ds. stosunków ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki.

6 listopada 2015 Sikorski został mianowany Senior Fellow w Centrum Studiów Europejskich Uniwersytetu Harvarda. Jest członkiem Instytutu Geostrategii im. Brzezińskiego w Centrum

Studiów Strategicznych i Międzynarodowych.

11 lutego 2016 Radosław Sikorski został wybrany na Prezesa Zarządu Bydgoskiego Parku Przemysłowo-Technologicznego.

To tyle jeżeli chodzi o oficjalną, po części nawet laurkę na cześć jego życiorysu i jego dokonań polityczno-zawodowych, ale wciąż pozostaje pytanie: Kim on właściwie jest?

Kamil Kwiatek, dziennikarz portalu wPolityce.pl w tonie niemal sensacyjnym napisał, że Radosław Sikorski jest członkiem Komitetu Sterującego Grupy Bilderberg [6]. Ale o tym wiadomo przecież od dawna i zarówno na europejskiej oficjalnej stronie jego życiorysu, jak i na anglojęzycznej „Wikipedii”, ale i na oficjalnej stronie Grupy Bilderberg ta informacja jest podana [7].

Ale mimo to, dobrze, że z taką informacją – za pośrednictwem portalu wPolityce.pl – dotarł do większego grona odbiorców, bowiem coroczne spotkania Grupy Bilderberg są owiane tajemniczością i nie można się nigdy dowiedzieć, o czym tak naprawdę przeszło 130 osób dyskutowało a członkowie Grupy to elita elit: od głów państw, po premierów i innych polityków, naukowców, szefów największych firm (w tym największych banków czy innych instytucji finansowych), dziennikarzy, etc. Wielu uważa, że jest to nieformalny jeden z członów tzw. Rządu Światowego (NWO), który nakreśla w jakim kierunku winna podążać światowa polityka i gospodarka aby w końcu osiągnąć cel nadrzędny: budowę Jednego Państwa Światowego i właśnie już oficjalnego Rządu Światowego.

Ostatnie spotkanie Grupy Bilderberg odbyło się w dniach 30 maja – 2 czerwca 2019 r. w Montreux w Szwajcarii. W 2020 roku nie było spotkania ze względu na pandemię koronawirusa a gośćmi tego ostatniego spotkania ze strony Polski byli: Jolanta Pieńkowska (dziennikarka), Rafał Trzaskowski (prezydent Warszawy) oraz oczywiście Radosław Sikorski, który jest właśnie członkiem 30 osobowego kadencyjnego Komitetu

Sterującego Grupy, przy czym jego członkowie mogą być wybierani na kolejne kadencje.

Grupę Bilderberg założył w roku 1954 mason Józef Retinger, który jest przedstawiany jako polski literaturoznawca, pisarz i polityk, doradca Władysława Sikorskiego; organizator kongresu haskiego, sekretarz generalny Ruchu Europejskiego, inicjator i sekretarz Grupy Bilderberg, jeden z twórców Wspólnoty Europejskiej; emisariusz polityczny, wolnomularz. W 1958 nominowany przez norweskiego posła Finna Moe (Partia Pracy) do Pokojowej Nagrody Nobla (...) Jego dziad Stanisław pochodził z rodziny żydowskiej, która przyjęła chrzest w 1827 roku w Tarnowie.

Józef Retinger jest postacią wzbudzającą wiele kontrowersji. Jest często posądzany o współpracę z różnymi wywiadami: np. Anglii czy Rosji Sowieckiej. Wielu też uważa, że był podwójnym a nawet potrójnym agentem obcych Polsce służb. Nie wiem na ile te fakty są prawdziwe. Zabrał je ze sobą do grobu a o jego ewentualnej współpracy jako tajnego agenta prawdopodobnie nie dowiemy się nigdy, chociaż jest symptomatyczne, że – jako doradca W. Sikorskiego – był zawsze przy nim oprócz... feralnego lotu, kiedy to w Katastrofie Lotniczej w Gibraltarze jego mocodawca zginął.

Ale wracając do „naszego” Radosława Sikorskiego. Może właśnie uczestnictwo, nawet w Komitecie Sterującym Grupy Bilderberg jest odpowiedzią na tytułowe pytanie? Może on właśnie realizuje cele, które ta Grupa mu wyznacza? Może faktycznie wystarczy powiedzieć, że jest się Bilderbergiem, aby mieć otwarte na oścież drzwi do każdej aktywności, niezależnie czy prawicowej czy liberalno-lewicowej oraz gospodarczej? Może też i stąd wynika jego chamstwo, prymitywizm słownictwa i buta oraz polska, i międzynarodowa kariera?

Innej odpowiedzi nie znajduję i trzeba sobie uzmysłowić, że prawdopodobne cele Grupy Bilderberg są diametralnie sprzeczne wobec dążeń państw i narodów do suwerenności i niepodległości.

Dotyczy to również naszej Ojczyzny. Czy rzeczywiście budowa NW0 jest ich celem? Tego nie wiem, bo wszystko jest owiane tajemnicą, ale właśnie ta tajemniczość implikuje powstawanie różnych teorii na ten temat. A przecież historia ludzkości jest historią różnych spisków!

Autorstwo: [Krzysztof Jaworucki \(krzysztofjaw\)](#)

Źródło: [NEon24.pl](#)

Przypisy

[1]

https://en.wikipedia.org/wiki/Anne_Applebaum#Awards_and_honors – wskazuję na anglojęzyczną „Wikipedię”, bo zawiera więcej informacji niż wersja polska (można sobie przetłumaczyć nawet tylko za pomocą tłumacza Google).

[2] https://en.wikipedia.org/wiki/Rados%C5%82aw_Sikorski oraz https://www.europarl.europa.eu/meps/pl/197548/RADOSLAW_SIKORSKI/cv – w dalszej części o ile nie wskażę innego źródła będę opierał swoje informacje o życiorysie Radosława Sikorskiego na wskazanych w tym przypisie źródłach.

[3]

<https://polskatimes.pl/zarobki-radoslaw-sikorskiego-pod-lupa-transparency-international/ar/c1-15852857>

[4]

<https://wiadomosci.dziennik.pl/polityka/artykuly/461176,radoslaw-sikorski-o-lechu-walesie-i-jego-prezydenturze-nasylal-na-mnie-wsi.html>

[5]

<https://wpolityce.pl/polityka/570874-damski-bokser-radoslaw-sikorski>

[5a]

<https://wpolityce.pl/polityka/570874-damski-bokser-radoslaw-sikorski>

[6]

<https://wpolityce.pl/polityka/570492-sikorski-i-grupa-bilderberg-dowiemy-sie-czego-wiecej>

[7]

<https://www.bilderbergmeetings.org/background/steering-committee/steering-committee>

[8] https://pl.wikipedia.org/wiki/J%C3%B3zef_Retinger